

sezoni pa naj bi se članstvo skrčilo le na okoli 100!

Olimpijini pionirji bodo tekmovali tudi v mladinski konkurenci, mladinci Tivolija pa še v članski. Le Tivoli bo obdržal pionirsko moštvo, v katerem bodo igrali le najbolj nadarjeni hokejisti iz hokejske šole. Tekmovali bodo tudi člani Olimpije, ki jih med drugim letos čaka spet nastop v tekmovalni za pokal evropskih prvakov. »Ker še zdaleč ne mislimo še bolj okrniti našega nadvse kakovostnega zaledja (Olimpijini pionirji v minuli sezoni niso izgubili niti ene tekme, ne doma ne v tujini, sezono so končali z imenitno razliko v golih 364:10, med največje uspehe pa štejejo zmago nad vrstniki iz ameriškega profesionalnega kluba z Rhode Island-Boston Celtics s 5:2, bo šlo manj denarja za člansko moštvo. Pionirji in mladinci morajo biti v sezoni najmanj po 300 ur na ledu. Za člane, ki bi morali po izračunih strokovnjakov drsati po 720 ur, pa bo ostalo na voljo manj kot 400 ur ledu za treninge in tekme. Če ne dobimo

kot hokejist pa dobiva le 14.000. Kako naj potem od fanta pričakujemo vrhunske dosežke na ledeni ploskvi, ko pa nima zagotovljenih najnujnejših življenjskih razmer. Naša blagajna je nenehno prazna. Igralcem večkrat tudi po štiri mesece ne moremo izplačati niti športnega dodatka niti štipendij. Le ko pridejo Jesenice in so tribune polne, lahko upajo na izplačilo naših, klubskih obveznosti. Veliko igralcev (Šercer, Kuret, Repovž, Mrak itd.) so prav v hokejski zrelosti, na vrhuncu moči in izkušenosti zaradi denarnih zagat obesili drsalke na klin. Vemo, da tako ne gre več naprej,« pravi sekretar ljubljanskih hokejistov.

Na nedavnem sestanku z igralci, ki so po odhodu Bogdana Jakopiča – ta je klub že drugič zapustil v najtežjih trenutkih – ostali brez trenerja, je bilo čutiti več kot napeto ozračje. Igralci so zahtevali, naj tistim, ki so zaposleni, klub zagotovi normalne osebne dohodek in naj jim športni dodatek izplačuje redno, na določen dan v mesecu. Vodstvo Olimpije je ob-

»Odrta sezona«

Na nedavni skupščini Hokejske zveze Jugoslavije so se dogovorili za uvedbo prestopnega roka. Letos se je izjemoma začel minulo soboto in bo trajal do 23. julija. Prihodnja leta pa bo prestopni rok od začetka do konca maja. Hokejisti lahko zapustijo klub le s soglasji klubov. Po pravilniku Hokejske zveze Jugoslavije lahko igrajo v našem prvenstvu za vsako moštvo po trije tujci. Za zdaj ne igra še nobeden, a pri »premožnejših« Vojvodini in Crveni zvezdi se že pogovarjajo z zvezdniki iz ČSSR in Poljske. Vsak naš igralec, ki igra v tujini, se lahko vrne v matični klub tudi med prvenstvom, pravico nastopa bo imel že po osmih dneh, za sodelovanje v končnici prvenstva pa mora odigrati najmanj pol prvenstvenih kol.

Olimpijnega kapetana Andreja Vidmarja (levo) vabl tujina, Matjaž Seklja (v sredini) Vojvodina, Jože Kovač (desno) pa bi lahko nadaljeval svojo kariero na Jesenicah.

pokrovitelja, bo člansko moštvo delovalo na povsem ljubiteljski osnovi. Tekmovalo bo toliko časa, dokler ne bo izčrpalo njemu namenjenega denarja. Zaposleni hokejist (zveznega razreda) lahko dobi na mesec 5.669 din, študent pa še 4.635 din štipendije za solanje – seveda če ima klub denar. A mi ga nimamo. Večkrat nam sicer le uspe nekako skrbati tudi ta denar za igralce, ki živijo resnično asketsko. Ne vidimo nobenih možnosti za povračilo osebnih dohodkov delovnim organizacijam, pri katerih so hokejisti zaposleni,« pravi Aleksander Erman, sekretar Olimpije in Tivolija.

Veliko jih je odšlo na vrhuncu moči

»Kapetan moštva Andrej Vidmar bi na delovnem mestu prejemal okoli 28.000 din na mesec,

Janko Popovič (levo) vidi edino rešitev v pokroviteljstvu. Aleksander Erman (v sredini) ima izpislne že pripravljene, dr. Peter Ažman (desno) pa razmišlja o mačehovskem odnosu do hokeja.

ljubilo, da bo skušalo zadostiti upravičenim zahtevam igralcev. Če ne, jim bo pripravljeno izdati izpislne! Končni sporazum naj bi dosegli na skupščini kluba čez teden dni?

»Bržčas se bo naše člansko moš-

tvo razkropilo po vsej Jugoslaviji. V drugih hokejskih središčih se ne otepa jo niti približno s tako hudimi denarnimi težavami kot mi. Tega ne razumem. Mar so drugod funkcionarji bolj marljivi, iznajdljivejši kot tu, v Ljubljani, kjer si ljudje želijo hokeja, pa smo vseeno dan za dnem bolj potisnjeni ob stran, in nas telesnokulturni tokovi večkrat obidejo,« pravi predsednik kluba Janko Popovič.

Lastni igralci, trenerji funkcionarji

»Olimpija ni le uspešen športni kolektiv, marveč tudi klub, ki ime-

lektiv prihaja vse več mladih, žal pa jih mora Olimpija zavračati, ker preprosto nima dovolj opreme, palic in drsalk, pa tudi ure na ledu so pionirskemu pogonu omejene. Starši pritiskajo, sami so pripravljeno zagotoviti svojim sinovom drsalno opremo ali prispevati celo devize zanjo. Toda pri Olimpiji si ne želijo, da bi kolektiv prerasel v klub premožnejših. Klub, ki ima vse možnosti, da bi se še bolj razbohotil, mora, žal, pripirati vrata. Zmanjševanje števila igralcev bo skoraj gotovo nevaren bumperang. Žal je tako skoraj po vsej Sloveniji. Prav zdaj, ko imamo dovolj objektov, (dvorana na Jesenicah, v Ljubljani, na Bledu, v Kranju, Celju, tudi v Mariboru) in Zalogu naj bi drsališči v kratkem prekrili), usposobljenih strokovnjakov, ko je vzdušje med ljudmi hokeju naklonjeno, pa zanj zmanjkuje denarja. Menim, da naša družba ni tako bogata, da bi vzgajala hokejiste za italijanske ali avstrijske klube, kamor si dan za dnem želi igrati vse več naših hokejistov. Če se bodo igralci prvega moštva raztepli po vsej Jugoslaviji in tujini, bo to hud udarec za naš hokej v celoti. Jesenice bodo ostale brez tekme, gledalci brez užitek. Dokaz, da si ljudje želijo vrhunski hokej, najlepše potrjuje obisk na petih tekmah končnice minulega prvenstva. Čeprav je zadnje tri tekme neposredno prenašala televizija, sta bili dvorani pod Mežakljo in Tivoli razprodani. Ne vem, zakaj hokej, ob sicer nesporni priljubljenosti, zlasti v slovenskem prostoru, obravnavajo tako mačehovsko. Olimpija bi morala biti kot državni prvak v ponos vsej Ljubljani in Sloveniji, a je, kot kaže, marsikateri zlasti manj uspešni športni zvrsti trn v peti.«

Pri Olimpiji razmišljajo, da bi bilo za hokej morebiti celo bolje, ko s člansko ekipo ne bi tekmovali. »Morda bi se odgovorni v telesnokulturni sferi bolj zamislili nad usodo hokeja. Če so zdaj pripravljeno priskočiti na pomoč košarkarjem, nogometašem in rokometišem, ki so izpadli iz prvih zveznih lig, bi morebiti po razpadu tudi nam...« menijo igralci.

nitno deluje tudi na vzgojno-pedagoškem področju,« pravi dr. Peter Ažman, predsednik komisije za mladinski hokej pri HZJ. »Olimpija si je ustvarila lasten kader – od funkcionarjev prek trenerjev do igralcev. V ta zdrav ko-